
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 7/7-8(67-68), 154-156

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zabezpieczeniu innego sposobu doręczenia”.

Wobec tego, że Sąd Wojewódzki uznał podstawy faktyczne wniosku o przywrócenie terminu za wiarygodne,

a przypisanie winy pełnomocnikowi wnioskodawcy okazało się nieuzasadnione, należało z mocy art. 178, 391 § 1 pkt 10 i art. 394 § 3 k.p.c. przywrócić termin do wniesienia zażalenia.

KRONIKA

1. UDOSTĘPNIENIE WNIOSKÓW PROKURATURY GENERALNEJ W SPRAWACH KARNYCH TOCZĄCYCH SIĘ W SĄDZIE NAJWYŻSZYM

Na walnym Zgromadzeniu Izby Adwokackiej w Warszawie odbytym w dniu 30 grudnia 1962 roku poruszono w toku dyskusji kwestię udostępniania obrońcom w sprawach karnych wniosków Prokuratury Generalnej składanych Sądowi Najwyższemu.

Dotychczasowa praktyka nieujawniania wniosku Prokuratora oparta była na przepisie § 29 Regulaminu Sądu Najwyższego, wprowadzonego rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 maja 1947 roku (Dz. U. Nr 38, poz. 189). W myśl tego przepisu wniosek prokuratora był przechowywany oddzielnie i nie podlegał okazaniu go stronom.

Obowiązujący obecnie Regulamin Sądu Najwyższego, wprowadzony uchwałą Rady Państwa z dnia 22 maja 1962 r. (M. P. Nr 45, poz. 210), nie zawiera przepisu, który byłby odpowiednikiem § 29 poprzedniego Regulaminu. W myśl § 11 obowiązującego obecnie Regulaminu akta sprawy powinny być dostępne dla stron w ciągu ostatnich trzech dni przed terminem rozprawy i jedynie w sprawach rozpoznawanych według przepisów postępowania cywilnego a dotyczących zagadnienia prawnego przekazanego składowi siedmiu sędziów — przepis § 11 nie ma zastosowania do akt Sądu Najwyższego dotyczących zagadnienia prawnego.

W związku ze zmianą Regulaminu wicedziekan Rady Adwokackiej w Warszawie adwokat Zygmunt Kropiwnicki uzyskał od Prezesa Izby Karnej Sądu Najwyższego autorytatywną informację, że w razie złożenia Sądowi Najwyższemu przez Prokuraturę Generalną wniosku w sprawie karnej wniosek ten jest obecnie obrońcom udostępniany wraz z aktami.

2. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba warszawska

1. Sesja egzaminacyjna. W maju 1963 r. odbyła się w Warszawie wiosenna sesja egzaminacyjna dla aplikantów adwokackich Izby warszawskiej. Do egzaminu przystąpiło 4 aplikantów. Wszyscy złożyli egzamin pomyślnie.

2. Pogrzeb mec. Michała Kulczyckiego. W dniu 21 czerwca 1963 r. na cmentarzu powązkowskim w Warszawie odbył się pogrzeb zmarłego adwokata warszawskiego, długoletniego wybitnego działacza samorządu adwokackiego, mecenasa Michała Kulczyckiego.

Zmarły przez szereg lat był prezesem Naczelnej Rady Adwokackiej. Ostatnio był członkiem Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej i pełnił w niej funkcje skarbnika NRA.

W pogrzebie wzięli udział: Minister Sprawiedliwości Marian Rybicki, Dyrektor Biura do Spraw Adwokatury Maria Matwinowa, Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z prezesem Sadurskim na czele, przedstawiciele sądownictwa i prokuratury, delegaci wojewódzkich rad adwokackich oraz liczne rzesze adwokatów. Przemówienia nad trumną wygłosili: w imieniu Naczelnej Rady Adwokackiej — Prezes Franciszek Sadurski, w imieniu Rady Adwokackiej w Warszawie — dziekan Stanisław Garlicki oraz w imieniu kolegów z Zespołu Adwokackiego Nr 25 w Warszawie, którego zmarły był członkiem — adwokat Henryk Nowogródzki.

3. Konkurs krasomówczy. W dniu 15 czerwca 1963 r. odbył się w lokalu Rady Adwokackiej w Warszawie zorganizowany staraniem tejże Rady konkurs krasomówczy. Wzięli w nim udział aplikanci Izby warszawskiej.

W jury poza adwokatami: J. Stopnickim, O. Missuną i K. Bieńkowskim zasiadli: Prezes Sądu Wojewódzkiego H. Kempisty i aktor J. Kreczmar. Przyznano trzy nagrody: pierwszą nagrodę otrzymał apl. adw. W. Mieroszewicz, drugą — apl. adw. I. Makowska, a trzecią — apl. adw. B. Roztropowicz.

Izba wrocławska

We wrocławskiej Izbie Adwokackiej dwu jej członków obchodziło jubileusz pięćdziesięciolecia pracy w zawodzie. Są to: adw. dr Teodor Seidler z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Wałbrzychu i adw. Stanisław Rawicz z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Środzie Śląskiej.

Ostatnie Walne Zgromadzenie Izby, które odbyło się w dniu 6 grudnia 1962 r., postanowiło na wniosek Rady Adwokackiej we Wrocławiu wyrazić uznanie dla wieloletniej i rzetelnej pracy Jubilatów, podejmując w związku z tym uchwałę treści następującej:

„Wiosną 1962 roku upłynęła pięćdziesiąta rocznica wpisu na listę adwokatów adw. dra Teodora Seidlera z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Wałbrzychu, a jesienią 1962 roku pięćdziesiąta rocznica wpisu na listę adwokatów adw. Stanisława Rawicza, wykonującego ostatnio zawód adwokata w Zespole Adwokackim Nr 1 w Środzie Śląskiej.

Przez pół wieku nasi Czcigodni Jubilaci wykonywali trudny zawód adwokata z największą godnością, w głębokiej trosce o los powierzonych im spraw, kierując się zawsze w swoim postępowaniu zasadami prawa oraz względami na interes ludzki i społeczny.

Czcigodni Jubilaci nie szczędzili swych sił także w pracy społecznej, piastując przez długi czas odpowiedzialne stanowiska w radach adwokackich, komisjach dyscyplinarnych i w zarządach kół i okręgów ZPP oraz pełniąc niejednokrotnie funkcje delegatów Rady Adwokackiej”.

W dniu 12 czerwca 1963 r. Zespół Adwokacki Nr 1 w Wałbrzychu dodatkowo uczcił jubileusz swojego członka, adwokata dra Teodora Seidlera, organizując z tej okazji spotkanie z udziałem zaproszonych gości. W spotkaniu tym wzięli udział przedstawiciele Rady Adwokackiej we Wrocławiu i POP PZPR przy Radzie Adwokackiej we Wrocławiu. Gośćmi uroczystości byli: I Sekretarz Komitetu Powiatowego PZPR w Wałbrzychu, Prezes Powiatowego Komitetu ZSL w Wałbrzychu, Prezes Sądu Powiatowego w Wałbrzychu, Wiceprezes Sądu Powiatowego

w Wałbrzychu i Szef Prokuratury Powiatowej w Wałbrzychu. Stronnictwo Demokratyczne reprezentował Prezes Koła Powiatowego w Wałbrzychu i jednocześnie członek miejscowego Zespołu Adwokackiego adw. Wiktor Boczar.

Oprócz szczerych gratulacji, jakie wszyscy uczestnicy spotkania składali adwokatowi Seidlerowi, zostały również wygłoszone przemówienia przez Dziekana i Wicedziekana Rady Adwokackiej i przedstawicieli organizacji politycznych.

Gratulacje wypowiedziane przez przedstawicieli partii politycznych były dowodem, że społeczna służba wałbrzyskiego adwokata jest wysoko ceniona.

W dniu 17 czerwca 1963 roku przedstawiciele Rady Adwokackiej we Wrocławiu i Egzekutywy POP PZPR przy Radzie Adwokackiej udali się do Srody Śląskiej celem złożenia gratulacji i wręczenia upominku adw. Stanisławowi Rawiczowi. Uroczystość ta odbyła się w mieszkaniu Jubilata wobec jego choroby.

KOMUNIKATY

Podajemy poniżej do wiadomości Kolegów treść komunikatu Ministerstwa Sprawiedliwości w sprawie ekspertyz antropologicznych na potrzeby sądów (Dz. U. M.S. z 1963 r. Nr 3, poz. 36) oraz treść pisma okólnego Departamentu Nadzoru Sądowego z dnia 25 lutego 1963 r. w sprawie wydawania przez sądy tytułów wykonawczych dotyczących należności za pracę (Dz. U. M.S. z 1963 r. Nr 3, poz. 39):

I

KOMUNIKAT

w sprawie ekspertyz antropologicznych na potrzeby sądów

Ministerstwo Sprawiedliwości, nawiązując do ogłoszonych w Biuletynie Ministerstwa Sprawiedliwości Nr 12 z 1960 r. artykułu prof. dra Jana Sehna pt.: „Dowód z podobieństwa (dziecka) na niepodobieństwo (ojcostwa)” oraz uwag redakcji Biuletynu dotyczących dowodu z podobieństwa dziecka, zawiadamia, że spośród czynnych placówek naukowych mogą obecnie wykonywać ekspertyzy antropologiczne dla sądów następujące placówki:

- 1) Zakład Antropologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie — w liczbie 30 rocznie,
- 2) Zakład Antropologii Uniwersytetu im. M. Curie-Skłodowskiej w Lublinie — w liczbie 30 rocznie,
- 3) Zakład Antropologii PAN we Wrocławiu — w liczbie do 250 rocznie,
- 4) Pracownia Antropologiczna Katedry Anatomii Człowieka Akademii Medycznej w Białymstoku — w liczbie do 100 rocznie.

Zakłady antropologii uniwersytetów: im. M. Kopernika w Toruniu, im. A. Mickiewicza w Poznaniu oraz Łódzkiego obecnie nie przeprowadzają ekspertyz antropologicznych. Z chwilą przygotowania tych zakładów do nawiązania współpracy z sądami sądy zostaną o tym powiadomione.

Jednocześnie Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do wiadomości, co następuje: